

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 201

Din 26.02.2020

Dosar nr.: 460/2019

Petiția nr.: 3557/24.06.2019

Petent:

Reclamat: Inspectoratul Poliției de Frontieră Iași

Obiect: neacordarea prelungirii suspendării raporturilor de serviciu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

2. Inspectoratul Poliției de Frontieră Iași cu sediul în Strada George Coșbuc 3-5, Iași

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul este agent principal de poliție. Acesta a cerut prelungirea perioadei de suspendare a raporturilor de serviciu pe perioada 26.03.2019-26.03.2024 după ce anterior acestei perioade mai fusese suspendat la cerere.

4. Petentul a cerut această suspendare deoarece este agent contractual cu normă întreagă în cadrul Parlamentului European, pe o perioadă nedeterminată.

III. Citarea părților

5. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

6. Prin adresa nr.3557/24.07.2019 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4323/24.07.2019 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 06.08.2019, ora 10:00.

7. La termenul stabilit, părțile au fost absente.

8. Partea reclamată a depus punct de vedere.

9. Petentul a depus concluzii scrise.

10. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

11. Petentul este angajat ca agent principal de poliție.

12. La data de 04.03.2019 s-a adresat părții reclamate cu un Raport prin care solicita continuarea suspendării raporturilor de serviciu, începând cu data de 26.03.2019

până la 26.03.2024.

13. Partea reclamată i-a respins solicitarea petentului, ulterior acesta a depus o plângere prealabilă în data de 18.03.2019.

14. Petentul consideră că partea reclamată a emis un refuz abuziv și nemotivat.

15. De asemenea, petentul subliniază că nu are importanță, din punctul său de vedere perioada de suspendare deja efectuată, care i-a fost acordată pe un alt temei juridic.

16. Suspendare a fost acceptată, începând cu data de 20.03.2017 întrucât petentul a fost angajat în cadrul Parlamentului European ca agent contractual. Acest termen de suspendare s-a încheiat la data de 26.03.2018.

17. În cursul anului 2017 i s-a prelungit perioada de suspendare până la data de 18.02.2019.

18. Partea reclamată i-a comunicat petentului, în urma ultimei cereri de suspendare că: „nu s-a aprobat modificarea raporturilor de serviciu, din cauza situației operative și a deficitului de personal de la nivelul inspectoratului”.

19. Petentul ne aduce la cunoștință că ar exista agenți de poliție delegați în cadrul aceluiași Inspectorat, pe alte posturi decât cele operative. De asemenea ar exista agenți cărora li s-a prelungit perioada de suspendare pe aceleași motive.

20. Împotriva petentului s-a inițiat și o procedură disciplinară, care din punctul de vedere al petentului se va solda cu o decizie de concediere disciplinară.

21. În proiectul raportului de cercetare prealabilă al părții reclamate se precizează la descrierea faptei că agentul principal de poliție nu s-a prezentat la serviciu în perioada 27.03.2019-28.05.2019, acesta fiind principalul motiv al cercetării disciplinare.

Sușinerile părții reclamate

22. Partea reclamată, prin punctul de vedere depus la dosar, invocă excepția de necompetență materială a CNCD.

23. Partea reclamată subliniază că suspendarea raporturilor de serviciu la inițiativa polițistului nu este un drept absolut al acestuia, legiuitorul lăsând la latitudinea angajatorului posibilitatea de a analiza individual solicitarea polițistului și de a hotărî în funcție de fiecare caz particular, având în vedere atât necesitățile polițistului cât și ale instituției.

24. Partea reclamată consideră că respingerea solicitării de suspendare a raporturilor de serviciu, nu poate avea caracterul unei discriminări, atâta timp cât petentului i s-au aprobat anterior două suspendări succesive ale raporturilor de serviciu pentru o perioadă de doi ani, în intervalul 10.12.2011-10.12.2013 respectiv 20.03.2017-26.03.2019, totalizând 4 ani de suspendare a raporturilor de serviciu.

25. De asemenea, partea reclamată apreciază că intenția legiuitorului a fost aceea de a lăsa posibilitatea polițistului să desfășoare o activitate în cadrul unor organisme sau instituții internaționale pentru o perioadă limitată de timp și în niciun caz de permanentizare a suspendării raporturilor de serviciu, exclusiv în funcție de interesul polițistului solicitant.

V. Motivele de fapt și de drept

26. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale

fapte de discriminare împotriva petentului de către partea reclamată prin refuzul de a-i acorda o nouă suspendare, deoarece a semnat un contract pe perioadă nedeterminată cu Parlamentul European.

27. Conform art. 2 alin(1) din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *„orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

28. Colegiul director urmează să analizeze excepția de necompetență materială a CNCD, inovată de partea reclamată prin punctul de vedere înregistrat cu nr. 4583/06.08.2019.

29. În urma analizării acestei excepții, Colegiul va decide respingerea excepției de necompetență materială invocată prin punctul de vedere nr. 4583/06.08.2019

30. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

a) existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

b) existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin(1) din O.G. nr. 137/2000, republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

c) tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

31. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin(1) și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

32. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale, ipso facto și constituind mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu. În situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este

determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

33. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind indicat un criteriu de discriminare.

34. Colegiul director nu identifică, în speța supusă analizei, un criteriu interzis care să stea la baza presupusului tratament discriminatoriu care s-ar fi aplicat petentului de către partea reclamată, iar decizia părții reclamate de a nu-i prelungi perioada de suspendare cu încă 4 ani nu poate fi reținut ca un criteriu de discriminare, deoarece suspendarea raporturilor de serviciu la inițiativa petentului se dispune cu acordul părții reclamate.

35. Nici pe departe nu se poate lua în considerare o rea-credință sau o decizie cu caracter discriminatoriu a părții reclamate, având în vedere că anterior petentul a mai beneficiat de suspendarea raporturilor de serviciu la inițiativa sa.

36. Din interpretarea Ordinul nr. 140/2016 se înțelege că suspendarea se dispune cu acordul angajatorului, iar dacă angajatorul nu a fost de acord cu suspendarea raporturilor de serviciu, comunică acest aspect angajatului.

37. Partea reclamată a justificat neprelungirea suspendării prin faptul că au și un deficit de personal.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge necompetența materială a CNCD, invocată de partea reclamată prin punctul de vedere nr. 4583/06.08.2019;
2. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin(1) din O.G. nr. 137/2000 republicată(lipsă criteriu);
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Hotărâre redactată de: SVT/AA
Data redactării: 04.03.2020

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.